

2023.04.04. Bűnbánati istentisztelet

Köszöntés: Bűnbánati együttlétünk megáldása és megszentelése jöjjön az Úrtól, aki teremtett, fenntart, s bölcsen igazgat mindenedet. Ámen

Ének: 714(Új énekeskönyv): „Tehozzád jövünk már, Istenünk...”

Előfohász: „⁶Keressétek az URat, amíg megtalálható! Hívjátok segítségül, amíg közel van! ⁷Hagyja el útját a bűnös, és gondolatait az álnok ember! Térjen az ÚRhoz, mert irgalmaz neki, Istenünkhöz, mert kész megbocsátani. ⁸Bizony, a ti gondolataitok nem az én gondolataim, és a ti utaitok nem az én utaim – így szól az ÚR.”(Ézs,6-8) Ámen

Előíma: Bűneinket megbánva jövünk ma Eléd Istenünk, s kérünk Téged nyisd meg elménket és szívünket Szent Igéd előtt, hogy az ne szóljon hiába. Te tudod, hogy mennyi mindenre figyelünk ahelyett, hogy egyedül a Te hangod után mennénk és azt akarnánk hallani. Kérünk, bocsásd meg, amikor engedünk a gonosz suttogásának, amikor veled való kapcsolatunkat akarja rombolni, s elszakítani kegyelmedtől és szeretetedtől. Bocsásd meg, amikor emberekbe vetjük bizalmunkat, s azt gondoljuk, hogy az általuk kiszemelt utak a mi utjaink. S az általuk megszabott tettek a helyesek még akkor is, amikor szívünk embereket bálványoz és nem megszentelt hely, ahol egyedül Neked van keresni valód és megítélni valód.

Bocsásd meg, amikor ajkunkkal, tetteinkkel és gondolatainkkal nem Téged dicséرتünk, hanem e világ dolgaival sodródtunk s ott volt az életünkben a hazugság, a másik ember bűneinek a felnagyítása, szívünk keménysége és a meg nem bocsátás. Urunk törj ma bennünket darabokra, és Szentlelked erejével rakd úgy helyére bensőnket, hogy keresztedet belevésed a szívünkbe, ami ma is hirdeti irányunkba az elfogadást, a megbocsátást, a kegyelmet és szeretetet.

Nyisd meg fülünket, hogy halljuk a nekünk címzett üzeneted. Nyisd meg szívünket, hogy elsősorban a saját életünkbe építsük be azt az Igét, ami keres és formálni akar. Kérünk, szólj hozzánk, mert egyedül a Te hangodra és hívásodra van szükségünk. Jézus Krisztusért, aki életét adta a mi bűneinkért, hallgass meg minket. Ámen

Textus: Kolossé 1,21-23

„²¹Titeket is, akik egykor Istentől elidegenültetek és ellenséges gondolkodásúak voltatok gonosz cselekedeteitek miatt, ²²most megbékéltetett emberi testében halála által, hogy mint szenteket, hibátlanokat és feddhetetleneket állítson majd színe elé. ²³Ha ugyan megmaradtok a hitben szilárdan és egyenesen, el nem tántorodva az evangélium reménységétől, amelyet hallottatok, amely hirdettetett minden teremtménynek az ég alatt, és amelynek én, Pál, szolgájává lettem.”

Bűnbánatot tartó keresztyén gyülekezet,

szeretett Testvéreim az Jézus Krisztusban!

Egy Krisztus magasztalás lezárása van ma előttünk, vagy ha jobban tetszik Krisztus himnusz utáni hálaadás befejező mondatai. Ez a himnusz egy olyan Krisztust énekel meg, aki közvetítő a teremtés és a megváltás üdvtörténeti eseményében. A Kolosséban lakó gyülekezetnek a tagjai minden közösségi alkalmukon elmondták ezt a hitvallást, s ezt azért tették, hogy mindenki megerősödjön abban, hogy egyedül csak Krisztus az egész világ Ura, Őbenne teremtett minden, sőt Őbenne a bűn által megromlott újjá teremtett.

Krisztus ezt a fajta világot átformáló és megbékítő munkáját a hívő közösségekben nemcsak elméleti formában élhetjük meg, hanem beépíthetjük a mindennapi életbe, ez tapasztalható és hatását kifejtő és érezhető ott, ahol nemcsak úgy tekintenek erre a szakaszra, hogy hát igen ezt megmondta Pál-ezt hirdette Pál, hanem megtapasztalják a hitben járó emberek, hogy ez élte a közösséget.

Pál apostol arra utal, hogy akik hallják az Igét, azok is átérték Krisztus megbékéltető művét. A Krisztus himnusz minden szava megnyílt és életté vált a kolossébeliek előtt. A múltat teljesen felforgatta, megváltoztatta, átértékelte és minden változás alapja egyedül Krisztus.

„²¹Titeket is, akik egykor Istentől elidegenültetek és ellenséges gondolkodásúak voltatok gonosz cselekedeteitek miatt..”Ti is átértétek Krisztus megbékéltető művét. S, ha a múlt eseményeit, megromlott állapotát képes volt átformálni Krisztus műve,

akkor miért olyan nehéz engedni neki ma élőként, őt keresőként, bűnbánatot tartva, hogy formáljon Szentlelkével.

Mert, amikor az ember elidegenedik Istentől, annak fő oka, hogy a gonosz szívből kiáradnak a gonosz cselekedetek is. S ésszel fel sem tudjuk fogni, hogy a gonosznak mekkora hatása lehet az emberre, főleg abban az esetben, ha már saját hazugságainkkal sodródunk. S amikor beindul az Isten elleni engedetlen lázadás, akkor kezdetben csak önmagunkat csapjuk be, azután bővül a kör és jöhetnek a körülöttünk élő emberek, de ami a legrosszabb, hogy végül még Istennek is képes hazudni az ember. De mindennek meglesz a vége, amit Isten megítél.

De itt nem zárul le minden, nem kell a testbe zárt életünket és a folytatást a bűneink mocskában fuldokolva élni. Mert a kiengesztelés Jézus Krisztus váltságműve által megtörtént. S ez nemcsak a keresztyén közösségekre érvényes, hanem minden emberre. Az embernek Jézus Krisztus által szabad az útja Isten irányába.

Ez az út megnyílhat embertársam irányába is. S ami elengedhetetlen, hogy önmagam irányába is. Rengeteg buktatója van annak az életnek, amelynek baja van saját magával.

S a bűnbánati alkalmainknak, istentiszteleteinknek ez is lenne a célja, hogy mindig az én életem felé tartsam az Ige nagyítótükrét, s ha felismerem bűnöm mélységét és romboló hatását önmagamban és környezetemben, akkor elfogadjam, hogy Jézus váltságműve erre is elég.

„²²most megbékéltetett emberi testében halála által, hogy mint szenteket, hibátlanokat és feddhetetleneket állítson majd színe elé.” A múlt gonosz cselekedetei, az ellenséges gondolkozás Istentől való elidegenedés után a „most”-ról van szó, a máról. Az ember, egy gyülekezet nem maradhat a múlt gonosz tetteinek a fogságában. Pál konkrétan kimondja, hogy ez jellemezte a kolossébelieket, s hány helyen azóta is ott van egy olyan romboló és szétdobáló erő, mert nem tudják átélni Krisztus megbékéltető művét. Nem tudják elfogadni, hogy nem az én a fontos, sem nem a te, hanem az Ő. Ő, aki cselekedett érted, hogy Te és én, mint szent, hibátlan és feddhetetlen álljunk meg színe előtt. S míg sok esetben úgy emlegetjük ezt a jövőbeli eseményt, hogy na majd ott

megkapja a másik ember a magájét Istentől mindazért, amit tett és mondott, addig Jézus emberi testének a halála nem ezzel a céllal történt. Sőt szentté, hibátlanná és feddhetetlenné akar tenni. Az Isten-i szeretetet ilyen hatalmas dolgokra képes. Engem és téged Krisztus alkalmassá tesz Isten országára. Mi mint emberek, akik testbe bezárt életünket itt a földön éljük egyedül általa a mennyei világ kiválasztottai és egyben részesei is lehetünk. S ha ez hihetetlenül is hangzik, vagy csak elméletként értelmezzük, tudnunk kell, hogy egyedül a hit átformáló erejével ragadható meg.

S tovább olvasva az Igét csak megerősít bennünket ebben: „²³Ha ugyan megmaradtok a hitben szilárdan és egyenesen, el nem tántorodva az evangélium reménységétől, amelyet hallottatok, amely hirdettetett minden teremtménynek az ég alatt, és amelynek én, Pál, szolgájjá lettem.”

Pál inti és félti a gyülekezetet, mert a tévtanok terjedtek. S tudta, hogy ahol Krisztus nagyságáról megfélemeznek oda betörnek a tévtanok. A tévtanítók azt állították magukról, hogy egy magasabb rendű gondolkodást képviselnek. Ők mindig mindent jobban tudnak, mint a mások. Ők könnyen becsapják azokat, akik nem tudják, hogy miben, de legfőképpen kiben hisznek. Ezért kér Pál szilárdságot és egyenességet a hitben. Hogy ne tántorodjanak el az evangélium reménységétől. Az evangélium, amit a Krisztus himnusz gyönyörűen leír, s megnyit egy utat egy hiábavaló életből az örök élet felé nemcsak a Kolosséban élők számára volt elérhető, nemcsak nekünk, akik hallgatjuk az igét és a kereszthalál és a feltámadás ünnepére készülünk, hanem minden ember számára. Mert nincs más lehetőségünk. Az ég alatt minden teremtménynek egyetlen Szabadítója van mégpedig Krisztus, aki kész ma megerősíteni hitben a mi közösségünket is, aki kész rámutatni múltbeli Istentől való elidegenedéseinkre, amikor mindenki véleménye és saját belátásaink is fontosabbak voltak, mint az, hogy Isten mit akar kezdeni az élettel. Ő kész rámutatni az ellenséges gondolkozásunkra, amikor nem tudunk megbízni a mellettünk élőkben, amikor már gondolatban kész az ellenséges terv, csak megfélemezünk arról, hogy vannak akik igyekeznek jót is gondolni a másikról és olyankor rosszul sül el mindenféle ellenségeskedés. Ő kész rámutatni gonosz cselekedeteinkre, s tükörbe állítani, hogy szembe nézzünk önmagunkkal, hogy mi az, amitől szabadulnia kell a fületnek, hogy ne adjak tovább

semmit, ami rombol, szabadulnia kell a szememnek, hogy ne szűrjak meg senkit azzal, amit látok, szabadulnia kell az ajkammak, hogy a nyelvemmel ne tegyek kárt ott, ahol Krisztus evangéliuma hirdettetik. S cselekedetek terén szabaduljon a kezem az olyan simogatástól, ami után szinte leszúrom a másik embert. Lépéseimben pedig ne csak a mennyiséget mérjem lépéseimnek, hanem minőségét is, mert néha jól jönne egy olyan karóra, ami jelzi azt is, hogy rossz úton járunk, és nem maradtunk meg a hitben szilárdan és egyenesen.

Kedves Testvéreim! A mi Urunk tegye áldottá a mai Igénket szívünkben, hogy nagypéntek felé haladva megéljük 3 nap alatt sokminden történhet. Urunknak ennyi kellett a feltámadásig. Nekünk még ennyi van a nagypéntekig. A kérdés az, hogy megmaradunk-e a bűneink fogságában, vagy bűneink bocsánatát kérve részesülünk-e abban a megváltásban, amit a mi Krisztusunk elvégzett értünk, hogy mi színe előtt állva kimondjuk, hogy tudom kiben hiszek. Ámen

Utóima: Köszönjük Neked Urunk, hogy ma még jöhetünk Eléd. Köszönjük, hogy Te ma még hirdeted felénk a kegyelmet. Köszönjük, hogy a Te Fiad engedelmesen végigjárta azt az utat, amit értünk adtál elé, s neki köszönhetően hozhatjuk ma bűneinket, őszinte bűnbánatot tarthatunk, s kérhetjük, hogy bocsáss meg nekünk. Szentlelked erejével vezess bennünket abban, hogy meg tudjuk vizsgálni életünket a mai Igénk fényében...hogy hol van jelen a tőled való elidegenedés, mikor hat tetteinkre az ellenséges gondolkodás. Kérünk, ne engedd, hogy hiábavalóvá tegyük mindazt, amit értünk tettél. Kérünk ne engedd, hogy megfélekedezzünk arról, hogy a Te elhívásod az egy életre szól.

Könyörgünk a húsvéti ünnepkör alkalmairért. Könyörgünk a megfáradtakért, idős testvéreinkért, akik házi úrvacsorával éltek és élni fognak a ránk következő napokban. Eléd hozzuk gyülekezetünk életét, hogy Te áld és szenteld meg azokat az alkalmakat, amelyek előttünk vannak.

Imádkozunk azért, hogy Te adj erőt ahhoz, hogy megmaradjunk a hitben szilárdan és egyenesen. S amikor egy ünnep emlékeztet a veszteségre, a fájdalomra, vagy

félelemmel állunk meg előtte, hogy lehet, hogy ez az utolsó húsvétom, akkor Te erősíts meg abban, hogy nálad olyan élet vár, amelyet már nem fertőz tovább a bűn.

Könyörgünk a betegért a környezetünkben, s mindazokért, akik orvosi eredményekre várnak, vagy rossz hírekkel szembesültek. Könyörgünk a gyermekek szabadnapjaiért, hogy megtalálják a templomba vezető utat is, s ne fordítsa el ez a világ a tekintetüket rólad, Szabadítókról és Megváltónkról. Jézus Krisztusért, hallgass meg minket. Ámen

Úri ima:Jézus mondja: Ti azért így imádkoztatok...

Adakozás:

Áldás: „¹²és nincsen üdvösség senki másban, mert nem is adatott az embereknek az ég alatt más név, amely által üdvözülhetnénk.”(Apcsel4,12)

Ének: 392:1-5 „Az egyháznak a Jézus a fundamentuma...” (590 Új énekeskönyvben)